20/02/2025

Годишњица упокојења схиархимандрита Јоила (Булатовића)

На данашњи дан, 20. фебруара 2022. године, у својој 82. години живота, упокојио се схиархимандрит Јоил (Булатовић), игуман манастира Ћириловац и дугогодишњи чувар кивота Светог Василија Острошког.

Отац Јоил је рођен 20. јула 1940. године као Јошо Булатовић у селу Смрчје код Колашина. Већ на почетку рата остаје без оца Милете, па је њега и браћу кроз искушења рата сама чувала и подизала мајка Марија. Непосредно након рата породицу је задесила трагедија која је оставила снажан печат на његов даљи живот – у једном дану су од нађене бомбе погинула три његова брата, а преживио је само један од браће – Јанко.

Након завршетка основне школе у Колашину, матурирао је у беранској гимназији, након чега завршава Педагошку академију на Цетињу. Запослио се као наставник хемије у Основној школи „Вуко Јововић“ у Даниловграду, гдје проводи петнаестак година радног стажа до инвалидске пензије.

Од ране младости показивао је занимање за духовност и за Цркву. У недостатку искусних духовника у Црној Гори, тада духовно разореној од

безбожног режима, за руковођење у црквеном животу одабрао је чувеног витовничког старца Тадеја, који је дуго година био његов духовни савјетник. Након неколико посјета Светој земљи крајем седамдесетих и почетком осамдесетих година прошлог вијека, одлучује да се посвети подвижничком животу, живећи у свијету по правилима монашког аскетизма и потпуне посвећености духовности. Крајем осамдесетих година постаје ревностан члан духовне заједнице која се у манастиру Ћелија пиперска образовала око блаженог спомена архимандрита Лазара, који доноси свјежину светогорског монашког опита у опустошену средину овдашње црквености, будећи је за предстојеће духовно прођеће.

Доласком на цетињски трон митрополита Амфилохија, Јошо, с његовим благословом, одлази најприје у манастир Ждребаоник, а потом у манастир Острог, гдје бива замонашен, добивши име старозавјетног пророка Јоила и убрзо рукоположен за јеромонаха, 13. децембра 1991. године у манастиру Острог. Девет година је непрекидно носио послушање у Горњем манастиру Острогу, као чувар ћивота Светог Василија Острошког, неуморно служећи свете службе, крштавајући, исповиједајући и дајући духовну подршку хиљадама људи који су походили ову светињу, али и опомињући оне који су били упорни у гријеху на последице таквог духовног стања.

Од средине деведесетих започиње градњу своје задужбине – манастира Ћириловац на свом имању код Колашина. Манастир је освећен у септембру 1999. године, а он је постављен за његовог старешину. Већ наредне године образује се манастирско сестринство. Иако се манастир налази забачен у планинама и до њега води макадамски пут, стотине људи је сваког дана долазило у манастир за савјет, молитву и исповијест.

Одликован је звањем игумана 17. августа 2003. године

Године 2005, 20. августа, митрополит Амфилохије је са још три архијереја осветио црквицу коју је отац Јоил подигао на врху Бјеласице по имену Кључки Тавор и посветио је Преображењу Господњем, а која је рађена као вјерна копија срушене ловћенске цркве. Том приликом је отац Јоил одликован чином архимандрита.

Већ 2007. године освећен је и мушки манастир посвећен Богородици Јерусалимској у непосредној близини манастира Ћириловца.

Свој монашки живот заокружио је примањем велике монашке схиме 2016. године, од када је примао мање народа за исповијест и савјет, а више се

посвећивао молитви.

Упокојио се након краће болести у својој задужбини, манастиру Ћириловац, гдје је 21. фебруара 2022. и сахрањен.

Вјечна памјат и Царство небеско оцу Јоилу

mitropolija.com